

Goedemiddag. Laat ik me eerst even voorstellen: ik ben Dorien König, voorzitter van de Groene Golf, de groep jonge leraren die is gekoppeld aan de Algemene Onderwijsbond.

Vier jaar geleden studeerde ik af en meldde ik me op een arbeidsmarkt die misschien wel de moeilijkste fase beleefde sinds de jaren 80. Anders dan de overheidscampagne 'het onderwijs, elke dag anders' deed vermoeden zat het primair onderwijs niet te springen om starters. Natuurlijk ben ik niet naïef en weet ik dat zo'n campagne uitgaat van een ideaalplaatje. Maar als je als starter in de praktijk al blij mag zijn met een flexcontract voor een invalpool, dan liggen het ideale plaatje en de realiteit wel erg ver uit elkaar.

Inmiddels heb ik als een van de weinigen van mijn lichteing een vaste baan en een eigen klas. Maar het had weinig gescheeld of ik was afgehaakt: ik heb meer dan 80 sollicitatiebrieven verstuurd en heb op basis van een payroll-contract voor de klas gestaan. Ik was beslist geen uitzondering. Het zal niemand verbazen dat vele starters door deze omstandigheden zijn afgehaakt.

Scholingsmogelijkheden voor invallers op flexbasis zijn beperkt, voor zover aanwezig. Inwerken in het PO is eigenlijk niet mogelijk als je vers van de pabo iedere dag voor een andere klas wordt gezet en je je handjes mag dichtknijpen als je wat langer kunt blijven.

Er was enige hoop toen staatssecretaris Dekker geld aankondigde waarmee 3000 startersbanen gecreëerd konden worden. Ik viste in de voorbereiding op dit gesprek nog een foto uit de mail, waarop ik met Sander Dekker een hele grote sollicitatiebrief omhoog hield. Helaas: die banen kwamen er niet omdat scholen de middelen voor starters ongeoormerkt kregen en het geld dus naar eigen goeddunken konden uitgeven.

En dus zitten we nu nog steeds met een situatie waarin we om starters zitten te springen terwijl de bestuurders in het PO ze geen garanties willen bieden. Je hoort mensen roepen dat de nieuwe wet het erger maakt, maar de situatie die ik hierboven schetste is van voor de regels die zes weken geleden van kracht werden.

De terugval in het aantal leerlingen wordt door sommige werkgevers aangegrepen om maximale flexibiliteit te bepleiten. Als zij hun zin krijgen, zal dat jonge docenten frustreren en ze motiveren werk te zoeken in een andere sector. Die mensen komen over een paar jaar echt niet terug omdat we ze hard nodig hebben. Als besturen een beetje verder over de horizon willen kijken, zullen ze zien dat onze seniorcollega's massaal met pensioen gaan. Willen we werk maken van het PO, dan moeten ze met ons op zoek naar een duurzame oplossing en ophouden pas afgestudeerden met een kluitje in het riet te sturen.

Dank voor uw aandacht.